

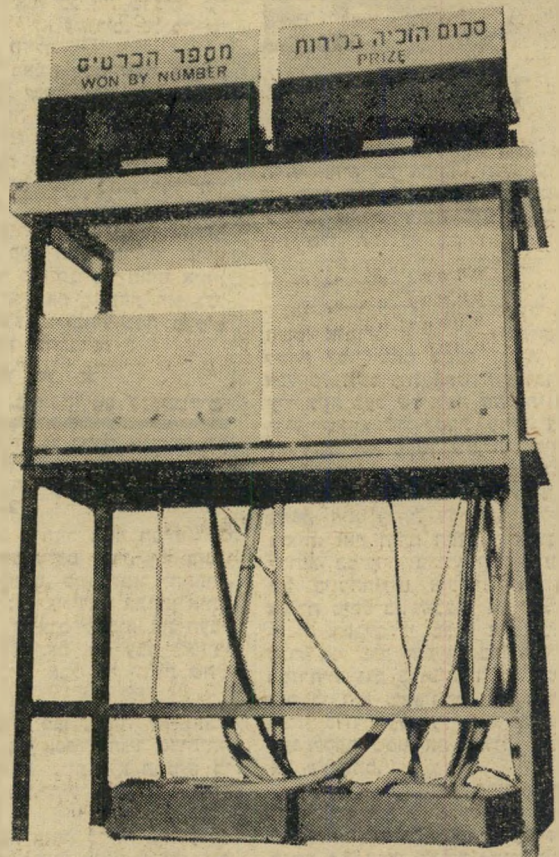
על המזל ועל הפיס

איך מרויחים 50.000 לירות?

פשוט מאוד: קונים כרטיס "מפעל-הפיס" ב-3 לירות ומחכים ליום חמישי שעה 7 בערב.

אתה את שלך עשית. כל מה שאתה עוד צריך — טיפ טיפונת של מזל, שדוקא כרטיסך יעלה בגורל. הגורל, אמנם עזר, אבל מעתה אין סיכויים שהגורל יטעה. "מפעל-הפיס" רכש לאחרונה מכונת הגרלה חדישה, (יחידה במינה בעולם) שנבנתה בנורבגיה והגיעה לארץ הפיס בליווי נכבד של שני מהנדסים. המכונה מורכבת מ-4 חלקים: חלק אחד מעלה בגורל את המספר, חלק שני — את סכום הפרס, שלישי — מכונת כתיבה, הרושמת את מספרי הפרסים. וחלק אחרון: מצלמה אוטומטית המצלמת את המספר. נוסף לכך קריינית מקריאה לרשמקול את מספרי הפרסים וסכום הזכיית.

עבור המכונה כולל מכונה רורבית שילם "מפעל-הפיס" 100.000 ל"י.

מכונת ההגרלה החדשה של מפעל הפיס

נוסף למכונת ההגרלה החדשה משתמש "מפעל-הפיס" גם במחשב אלקטרוני, שתוך רבע שעה מכין רשימת זכיות מודפסת. יתרון המחשב שהוא חוסך זמן יקר לאחר ההגרלה, שהיה דרוש עד כה לעדכון ולהדפסת מספרי הזכיות.

בהזדמנות זו בשורה לתושבי תל-אביב, הרוצים לדעת כבר בשעות הערב של ימי חמישי באם זכו ומצוטופפים מסביב לדוכני הפיס — כשהם דחוקים ולחוצים ומעינים בפיסות ניר מקושקשות במספרים שמוכרי הפיס מרשים להעיף בהם עין.

כתוצאה מהכנסתו של המחשב האלקטרוני יודבקו זכיות הפיס כבר בשעות הערב של יום חמישי במקום ביום שישי בבוקר כפי שהיה נהוג עד עתה.

יש לציין, כי קימת ועדה קבועה המורכבת מנציגי משרד האוצר, עיריית תל-א"פ, משרד הפנים ורואה חשבון מוסמך, המשגיחה על סדרי ההגרלה.

"מפעל-הפיס" גאה לציין, כי הציבור מביע את אמונו ב"מפעל-הפיס" מדי שבוע בשבוע על-ידי רכישת כרטיסי-פיס, במקומות מכירה רבים אזורים כרטיסי הפיס כבר ביום ד'. אי לכך החליטה הנהלת "מפעל-הפיס" להוסיף מאה אלף כרטיסים למחזור השבועי. כתוצאה מכך יינה גם הציבור, היות וסכום הזכיות יעלה מ-1.080.000 ל"י ל-1.262.000 ל"י.

אשפוז וחינוך: "מפעל-הפיס" מחלק 60 מהכנסותיו כפרסים לזוכים, אך המיליונים הנותרים מוקדשים לשרותים ציבוריים חיונים.

ל"מפעל-הפיס" שתי מטרות עיקריות: האשפוז והחינוך במדינה. בתי-החולים: "איכילוב" בת"א, "רוטשילד" בחיפה, "השרון" בפ"ת — אלה רק חלק ממוסדות האשפוז במדינה, ש"מפעל-הפיס" עזר בהקמתם ובהרחבתם. בחינוך עוזר "מפעל-הפיס" בבנייתם של מוסדות השכלה, החל בגני-ילדים וגמור באוניברסיטאות; עוזר להרחבתה של רשת החינוך ומחסל בעיות בוערות כגון שמירת שניה בבתי-ספר.

מקית שמונה ועד אילת לומדים כיום למעלה ממחצית התלמידים במדינה ב-7000 תילות שנבנו ע"י "מפעל-הפיס".

די אם נציין כי בשנת הכספים 55/56 העניק "מפעל-הפיס" למטרות חינוך 22 מיליון ל"י.

על הציבור הגדול של רוכשי כרטיסי הפיס לדעת שחלק מהתמורה של כל כרטיס פיס מוקדש לכלל — ואתה בכלל זה בכלל.

מלחמה 1965

אנשים

(המשך מעמוד 10)

לקבור את יוזמת בורגיבה תחת גל של צחוק ולעג, שגבל בדביליות פוליטית, רק מי שהתייאש סופית לא רק מכל אפשרות של שלום ישראלי-ערבי, אלא גם מכל אפשרות של שיפור כלשהו במצב הנוכחי במרחב, יכול להסכים למלחמת-מנע. שהרי כל שיפור כזה, ויהיה הקטן ביותר, יפריך את תורת מאזן-הכוחות-המש-תנה לרעה.

אולם עובדה היא שיש שופור. בורגיבה מהווה הוכחה חותכת לכך. ממילא מאבדת הנמקה זו של הסיכוי השלישי את כסיסה ההגיוני.

להוריד להם את הראש

בתחיה מתגלית שיכבה עמוקה עוד יותר. היא הפשוטה ביותר, ויתכן שהיא גם האמיתית ביותר.

הנמקה זו אומרת: עמדת ישראל מבוססת על יוקרה צה"ל. יוקרה זו זקוקה לחידוש כל כמה זמן — בערך אחת לכל עשר שנים.

כבר עברו שמונה וחצי שנים מאז מיבצעו סיני. הגיע הזמן להרביץ, כדי להזכיר לער-בים את כוחנו.

בצורה נוקבת ביטא זאת השבוע מעריב במאמר ראשי, שינק את השראתו ישר מן המקורות הבטחוניסטיים המרכזיים:

"מניעת ההסיה היא לא רק שאלה של שמירה על המים שנועדו לישראל. היא גם אקס מדיני רב-חשיבות, שיוכיח מחדש לעמי ערב את התהום הרובצת בין הצהרות מני-היגים — ובייחוד של נאצר — לבין כוח המעשה והביצוע."

כאן אנו מניעים למירבצים פרי מיטיבים ביותר של יצרים אי-ראציונליים. לפסוקים כגון: "הי ערבים מכינים רק את שפת הי כוח", "צריכים לתת להם מדי פעם על הראש, כדי שישתקו" ועוד.

אם אומנם אין הערבים מסוגלים לבצע את הצהרותיהם — מה הטעם לצאת למל-חמה?

הלא אייאפשר לצאת למלחמה בעת ובעונה אחת כדי להוכיח כי הערבים אינם מסוגלים לבצע את הצהרותיהם, וגם כדי למנוע בעדם מלבצע את הצהרותיהם?

יתכן כי תפיסה זו מגלמת בצורה המוש-למת ביותר את דמותו הנפשית של לוחם-המנע. הוא משול לעיזריה-הצבעים. מבין כל עשרות הצבעים והגונים של הקשת הוא מסוגל לראות רק צבע אחד: צבע המלחמה. אכן, יוקרתו של צה"ל היא גורם חשוב לקיום הסטאטוס קו. כגורם מרתיע, אין לו תחליף. אולם זהו גורם פאסיבי לחלוטין. אין הוא מסוגל לשנות את המצב לטובה. הוא יכול רק למנוע את הידר-דרותו, וגם זה רק במישור הצבאי.

אין זאת מטרה לאומית. להוכיח לעמי ערב את התהום הרובצת בין הצהרות מנהיגיהם לבין כוח המעשה והביצוע. (אפשר לטעון את ההיפך: אם אמנם יש תהום כזאת, כדאי שתישאר כך. אם נגלה אותה ברבים, רק נגרום לשורת הפיכות בעולם הערבי, שכתוצאה מהן יתגבש כוח אנטי-ישראלי הרבה יותר יעיל ומלוכד.)

לעומת זאת ישנה מטרה לאומית ממדרגה ראשונה, הפותחת לגמרי את רעיון מלחמת-המנע: להוכיח לעמית-ערב כי צודקים אותם המני-היגים המוענים שיש מקום להסדר שלום וזהשתלבות ישראל במרחב. אייאפשר להוכיח את הדבר באמצעות פגמים ופצצות-נאפאלם. ניתן להוכיחו רק בנחמדות יוזמות פוליטיות, הפרחת תוכי-ניות-שלום מושכות, קביעת תנאי-שלום סביר, רים, הידברות סמויה ותעמולה גלויה.

מבחינה זאת אפשר לומר כי אכן ניתן לקרוא להוכיב השלישי-המתוכנן בשם "מלחמה מונעת".

כי הוא ימנע כל יוזמת שלום, יקפיד את ישראל למשך זמן רב במצב שי גמו מזויין ומנותק.

מה תהיה דמותה של המלחמה, אם תפרוץ ב-1965? מה יהיו ה-נתונים הצבאיים והמדיניים? על-כך במאמר הבא בסידרה זו.

חותמים

הידיעה הבלעדית היתה שייכת כולה ל-קול-ישראל. היא הועברה תחילה בטלסל-כתב קול-ישראל בפאריס, יבחק ("איזון") ראגה, מירושלים. נאמר בה כי ראש-הממשלה לוי אשכול, יפגש בתקופת-שרותו בפאריס עם הקאנצלר המערב-גרמני לורכיג או הרד. לפגישה הסודית, הובא לידועת ראגה, יצטרף גם סגן-ר-הבטחון שמעון פרס, שיצא לשם כך מהארץ ב-חשאיות מוחלטת. ראגה רשם לפניו את מקום הפגישה, כפי שהועבר אליו מהארץ. יצא בדחיפות מהבירה הצרפתית. כעבור מספר שעות העביר למחלקת החדשות של קול-ישראל את השדר הראשון שלו: "הצילו! אינני מצליח לאתר את מקום הפגישה בין אשכול לארהרד". במחלקת החדשות, שם לא ידעו על הידיעה שקיבל ראגה מהארץ, היו סבורים שהכתב הצליח להשיג סקופ בינ-לאומי, שידרו לו הודעה למצוא את המקום ויהי מה. כעבור שלוש שעות החזיר ראגה תשובה: "חכו לפרטים נוספים, אני בדרך!" שום פרטים נוספים לא הגיעו. באיחור תפס ראגה כי נפל קורבן למתיחה של הרא-שון באפריל. בהתלהבותו לא שם לב לכך שמקום הפגישה הסודית שנמסר לו היה שאטו בורדלי. ● מאיר ("ממי") דה-שליט, לשעבר מנהל לשכת התיירות, גילה השבוע כיצד הפך ליועץ הממשלה לענייני גולף. באחד מביקוריו בלוס אנג'לס, לקח אותו השחקן דני קיי למועדון גולף חשוב. למרות שממי שנה גולף מתמיד, הציג אותו קיי: "לפניכם עומד אלוף ישראל בגולף". לממי לא היה אז מושג בגולף, בדיוק כמו היום, והתחבטות שלו עוררו רחמים בקרב הקהל, שתרם אלפי דולארים למגבית. כעבור זמן קצר ישבו ממי ודני קולדק, אצל הויד בן-הגוריון בשה-בוקר. לפתע סיפר תני לביני שממי זכה באליפות גולף בלוס אנג'לס. ביני השתומם: "ממי, ואתה לא סיפרת לי שאתה יודע גולף? אתה הרי יודע שהממשלה מחפשת זה כמה שנים יועץ גולף. מהיום אתה היועץ הממשלתי לענייני גולף!" ● הזמרת יפה ירקוני הפגיעה בשבוע שעבר בהתנדבות, מטעם ארגון יעל, בפני חולי בית-החולים ביי-ני-טו. בין החולים שבאו להאזין לה היה גם נשיא המדינה, זלמן שז"ר, ששהה ב-בית-החולים לצורך בדיקות. השיר השני ששרה, היה שירה של המשוררת רחל, ים כינרת שלי. בתום השירה, באו אליה מנהלי בית-החולים, לחשו על אונת: "איך העזת לשיר את השיר הזה בנוכחות שז"ר?" הם סיפרו ליפה, ששכחה כי רחל היתה אהבת נעוריו של שז"ר, כי הנשיא התרגש למשמע השיר, הויל מדעות.

★ ★ ★

דופקים!

ח"כ מפא"י דוד הכהן, כעס מאוד על ח"כ חרות אריה אלטמן, שבנאום ב-כנסת התריע נגד חוסר התקיפות במדיניות החוץ הישראלית. התלהב הכהן בנאום ה-תשובה שלו בכנסת: "מה זה לתבוע מאר-צות-הברית? להכות על השולחן בסטיס דיפארטמנט. להכות על השולחן בקונגרס, לדפוק על השולחן אצל הנשיא? כולם אנשים טובים, ידידים שלנו. אבל דופקים! מניין יש לך הרושם שלא דופקים? מה זה? שרת-החוץ לא נוסעת לארצות-הברית? ראש-הממשלה לא נסע לארצות-הברית? הוא נסע לשם לטייל? סגן ראש-הממשלה לא היה בארצות-הברית? דופקים!" ● הפרסומאי יהודה אבני פגש ברומא את קארולין ז'אפר, אשתו של כוכב הקולנוע סטיב ארט גרינג'ר, שביקרה בישראל לפני שלוש שנים כדוגמנית, כשהיא נושאת בתואר מלכת היופי של בלגיה. היא גילתה לו שהיא בודדה, מאחר שבעלה מסרסר בהונג-קונג, ביקשה מאבני להיות לידה שעה ש-תעבור בתחילת. אבני קיבל את ההזמנה בהזדמנות זו גילתה לו קארולין כי הסימ-נים הכתולים שנגרמו לה בעת ביקורה ב-ישראל, מצביחות הגברים הישראליים, נעלמו כבר. ● צלם העתונות ג'ורג' רובמן המתין לפני שבוע ליד מטה המשטרה כדי לצלם את ויקטוריה צדוק, התשודה ברצה ידידה ברעל עכברים. אחרי שהמתין כמה שעות, הסביר לו השוטרי התורן בכניסה כי לא מוציאים את החשודה שנבדקה ב-מכונת-אמת, מאחר שהמכונת, שצריכה ל-להסיע את החשודה במכונית, צילם אותה בהזדמנות זו.

• בצרפתית — ארמון בית-הבושת.